چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱ بازنویس:حسن ناصري

دچهل ګنج ژباړه

(څلوېښت خزانې)

ژباړونکی:هوتک مینه وال

Ketabton.com

کال ۱۳۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه مخکي د احمد او جمیلي په نامه ښځه او خاوند اوسېدل

احمد کم (کوم) خاص کسب او مهارت نه درلود.هغه یوازي یو بېل او کلنګ درلودل او تل به یې خپلي ښځي ته ویل:که مو چیري بخت راویښ سي موږ ته مخه کړي او په مځکه کي د کیندلو پر وخت خزانه پیدا کړم.هغه وخت به دتل لپاره روپی ولرو ؛او کولای سو دژوند تر پایه ښه آرامه ژوند ولرو.خو دې خبرو جمیله نه راضي کوله.

یوه ورځ د تل غوندي جمیله عمومي حمام ته ولاړه .خو د ننوتلو د دروازې مخکي دحمام مسول یې مخه ونیول او ویې ویل: ته نسې کولای چي دننه ولاړه سې؛ځکه چي نن ورځ ټوله حمام د سلطان فالګیر دښځي په اختیار کي دئ.

جمیله چي ډېره خفه سول ویې ویل:څنګه مغروره او دهرڅه نه راضي!مګر هغه څوک ده؟فقط زما خاوند یو بېکاره دئ چي داسي کار نلري ؛ او یا دا کار نسي کولای.په هر حال د جمیلې دلاسه هیڅ نه راتله اړه سوله بېرته کور ته ولاړه سي.د راتلو په حال اولار کي ئې ټول سوچ په دې موضوع بوخت وو.

او د ځان سره به یې ویل ولي زما خاوند یو فالګیر ندئ؟

په دې وخت کي چي ئې کله خاوند دکار د خوا راغی؛ او خپل لاسته راوړی مزد یې ورښکاره کړ جمیلې وویل:احمده!دې بې ارزښه سکې ته وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نـور دا حالـت نسـم زغملی؛سـر دسـبا څخـه بایـد ښـار تـه ولاړ سـې او پـال وګورې.احمـد پـه حیرانتیـا وویـل:جمیلې، مګـر لیـونی سـوې یـې؟ زه د پال کتلو په اړه هیڅ نه پوهېږم.

جمیلې وویل:اړتیـا نـده پـوه سـې.یوازې بـس ده چې د پـال کتلـو خاصـه مـری واچـوې او څـه چې ریشـتیا تـه نـژدې وه کـرار ووایـې. داسـې چې واضح نـه ئې.یـا بـه دا کـار کـوې ،یـا مې زه دپـلار کورتـه ځم.داغسـې وه چې دا بلـه ورځ سـهار ،احمـد بیـل او کلنـګ وپلـورل. او دهغـو پـه روپیـو یـې د پـال کتلـو خاصـه تختـه او جـامې واخیسـتلې؛ او همداسـې چې جمیلـې ویلې وه. په ښار کې د عمومي حمام په دروازه کې کښېناستی.

ډېـر وخـت نـه وو تېـر سـوی چې ویـې لیـدل چې د پاچـا د وزیرانـو د یـوه وزیـر ښـځه د ده خواتـه راروانـه وه . احمـد ډېـر وارخطـا اولاس و پښـه سـو.

د وزیـر ښـځه ورتـه مخ تـه راغلـه او ویـې ویـل:ای پـال کتـونکې تـه بایـد زمـا سـره مرسـته وکـړې تـر څـو مې ګـوتمۍ پیـدا کـړم. نـن سـهار چې حمـام تـه راتلـم ډېـره ګرانـه ګـوتمۍ راسـره وه. خـو اوس ورکـه سـوې ده .هیلـه کـوم هغه راته پیدا کړه

احمد سترې اسویلی وکیښې؛ او مری یې واچول.

هغـه پـه داسـې حـال کې چې سـوچ ئـې کـوی چې څـه ووایـې ،نـابېره یـې د ښـځې د جـامو پـر لسـتوني سـترګې ولګېـدې او ویـې لیـدل چې یـوه برخـه یـې سوری ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد دځان سره سوچ وکړ او داسي یې ښکاره کړه چي څه یې ذهن ته رسیدلي. ورنږدې سو. کرار ئې وویل:مېرمني! زه یو سوری وینم.دوزیر ښځي سر ورته نږدې کړ تر څو ئې په سمه توګه واوري؛ ویې پوښتل :څشي؟ احمد وویل :یو سوری، یو سوری !

د وزیر ښځه د دې خبري په اورېدو سره خوشاله سوه او ویې ویل:سمې سمه ده. په یاد مي راله چي ما چیري ایښې ده.او په ډېر تلوار حمام ته ولاړه او ګوتمۍ یې راواخیستله چي د حمام د دیوال په سوري کي یې ایښې وه.

بیا بېرته احمد ته ورغله او ویې ویل: شکر خدایه هغه مي پیدا کړه تا د هغه ځای سمې وویل.

په داسي حال کي چي د حیرانتیا څخه د احمد خوله خلاسه پاته وه؛د وزیر ښځي هغه ته د طلا یوه سکه ورکړله او ولاړه.

هغه شپه چي جمیلې هغه سکه ولیدل؛او دا کیسه یې چي واورېده ډېره خوشاله سوه. او ویې ویل: احمده! ودي لیدل ستونزه یې نه درلوده .

احمد وویل: دا ټوله دالله مهرباني وه؛چي نن یې زموږ سره مرسته وکړه؛خو نور د داسي کار کولو توان نلرم.

جمیلې په خفه توب وویل:داخبره مکوه! زما سره مینه لرې او غواړې زما سره ژوندوکړې،خامخا به سبا هم ښار ته ځې او پال به ګورې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې مسلې په نيمه شپه د هغې شپې د پاچا خزانه د ماڼۍ سه غلا سوله.

څلوېښتو غلو، څلوېښت صندخه (صندوقه) طلا او جواهر د ماڼۍ څخه ويستل.

د راتلونکي ورځي په سهار د غلا د مسلې څخه پاچا خبر کړل سو ؛او پاچا امر وکړ چي د دربار لوی پال کتونکی او دهغه لاس نيونکي راټول کړئ او ماته يې راولی.د ښار ټول پال کتونکي راغلل او مری يې واچول خو ګټه يې نه درلودل ځکه چي هيڅ يوه و نه سو کړلای د غلو پټ ځايونه او خزانه پيدا کړي.

پاچا چي په خښم سو چيغه يې کړه. دا ټول چل ورکوونکي ونيسی او بند خوني ته يې واچوی.

په دې حال کي يې پاچا ته خبر ورکړ چي په دې ورځو کي په ښار کي يو پال کتونکی پيدا سوی چي توانيدلی د وزير د ښځې ورکه ګوتمۍ پيدا کړي.

پاچا خپل دوه ساتونکي ورولېږل تر څو هغه راولي.

احمد چي کله دپاچا مخ کي ودرېدی دبيري ئې پښې او لاسونه رېږدېدل.

پاچا وويل:ځوانه پال کتونکې!زما څلوېښت صندخه د طلا و جواهراتو غلاسوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا څخه غوارم چي دغلو پټ ځای راوښايې. احمد بې له دې چي سوچ وکړي ژرئې وويل: ګرانه پاچا بې غمه سه زه خامخا د ځلوېښتو غلو پټ ځای درته پيدا کوم.

پاچا وويل: د حيرانتيا وړ ده! هيڅ چا ونه سو کولای څه وکړي او ته په داسي آسانۍ ادعا کوې چي کولای سې هغه پيدا کړې.

احمد د دې خبري په اورېدو سره لا ببري واخيستی خو چاره يې نه درلوده نو ويې ويل:زه خپل ټوله هڅه او کوښښ کوم تر څو هغه پيدا کړم خو دا کار وخت غواړي .پاچا وويل: څونه؟ احمد سوچ وکړ او ويې ويل:زما ګرانه پاچا!ځلوېښت ورځي،د هر يوه دپاره يوه ورځ پاچا وويل:ځلويښت ورځي دېر وخت دئ خو چاره نسته يوازي په دې شرط چي هغه په دې وخت کي خامخا پيدا کړې که بريالی سوې پولداره به سې خو که دا کار ونسې کړای د نورو پال کتونکو غوندي به د ژوند تر پايه په بندخونه کي پوست واچوې.احمد سر وښوروی او په ناهيلۍ سره د مانۍ څخه ووتی او کورته ولاړی.

دا چي کورته رادننه سو په ويرجن حال يې جميلې ته وويل:وګوره جميلې دا سر خوړی هم تا راته جوړ کړی؛پاچا ځلوېښت ورځي ماته وخت راکړی تر څو غله او خزانه يې ورپيدا کړم؛او که ونسم کړای په دې ټاکلي وخت يې ورپيدا کړم دتل لپاره به ما بندي کړي.جميلې وويل:ناهيلۍ کيږه مه. دڅو صندوخو پيدا کول خو څه ستونزه نده.ته خامخا بريالی کيږي. مګر تا د وزير د ښځي ګوتمۍ پيدا نکړله؟احمد وويل:جميلې!ما خو تاته ټوله کيسه وکړل. ولي باور نکوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې ګوتمۍ پیدا کېدل د خدای (ج) په غوښتنه او مهربانۍ وه؛خو دا پلا مسله ډېره توپیر لري، دا ځل نو هیڅ هیله نسته.

وروسته احمد لږ وچه خرما واخیستل او څلوېښت دانې یې وشمېرلې او په کوزه کي یې دننه واچولې او ویې ویل:زه هره شپه د دې خرما څخه یوه خرما خورم تر څو ښکاره سي چي څلوېښت ورځي مي په خلاسیدو دي.

یو کس دپاچا د خدمت ګارانو څخه هم دهغو څلوېښتو کسو غلو غړی وو او د احمد او پاچا تر مابینځ خبري یې ټولي اورېدلي وې.

هغه په هغه شپه د غلو پټ ځای ته ورغی او دغلو مشر ته یې وویل:نن ورځ سهار یو پال کتونکی پاچا ته راغلی وو او ویل یې چي خزانه او غله په څلوېښتو ورځو کي پیدا کوي.

د غلو مشر وویل:کېدوني نده درواغ ئې ویلي یي؛او کېدونې ده د سحر او جادو په واسطه دا کار وکولای سي.اوس باید ته خپل کالي بدل کړې او پټ د هغه پال کتونکي کور ته ورسې خبر تر لاسه کړې.

هغه شپه دپاچا خدمتګار د احمد د کور پر دیواله وروختی او دبام شاته پټ سو تر څو دهغوی خبري واوري.

په دې وخت کي احمد اوله خرما دکوزې سه راویستل ویې خوړل او جمیلې ته ئې وویل:دا یې اولنۍ .

غله ددي خبري په اوریدو سره لرزې واخیست،داسي چي نژدې وو د بام د شاه څخه ولوېږي.وروسته ډېر ژر د غلو پټ ځای ته راستون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو ؛او د غلو مشر ته یې وویل:دا پال کتونکی رښتیا هم حیرانوونکی توان لري هغه بې له دې چې ما ووینې پوهیدی چي زه دبام تر شاه یم .ما خپل په غوږو واوریدل چي ویې ویل دایې اولنی.

مشر وویل:کېدونې ده ناسم دي اورېدلي یي. دپوره ډاډ دپاره دي سبا ماښام ستاسره یو بل کس هم ولاړ سي.

دابله شپه د پاچا دخدمتګار سره یو بل کس هم د غلو څخه ورسره رالی (راغی) د احمد دکور دبام شاته؛او دتېري شپې غوندي یې د احمد دی خبرو ته غوږ ونیوی،احمد دوهمه خرما وخوړل او ویې ویل:دا یي هم دوه!

غلو چي خپل لاس او پښې ورکي کړي وې ژر تر ژره دهغه ځای څخه وتښتېدل او خپل تر پټ ځای په ځغاسته راغلل.

د پاچا خدمتګار د غلو مشر ته وویل:هغه پوهېدی چي موږ د بام شاه ته دوه کسه پټ سوي یو؛او ویې ویل دا یې هم دوه. دغلو مشر وویل:زه خو باور نه کوم.

په دې خاطردابله شپه د غلو دمشر په امر غله درې کسه ورغله داغسي څلور، پنځه، شپږ، ... کسه ولاړل همدا مسئله روانه وه تر دې چي څلوېښتمه شپه راورسېدل او وار دغلو د مشر راورسېدی.

هغه وویل: نن زه خپله هم ستاسو سره ځم.

په څلوېښتمه شپه ټول څلوېښت غله داحمد دکور پر بام راوختل تر څو دهغه او ښځې خبري ئې واوري په دې حال کي احمد آخري خرما

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په کوزه کي د ننه پټه وه وروسته د څه مودې يې په غمجنه څېره راويستل ويې خوړل ؛او په لوړ آواز يې وويل: دا يې هم څلوېښت.اوس يې شمېر پوره سو.

جميله يې ځنګ ته کښېناستل او په مهربانۍ ئې وويل:احمده! ما وبخښه ما غلطي وکړه چي ستاسه مي وغوښتل ته پال وګورې.ما نبايد ته دې کار ته اړ کړی وای چي توان يې تا نه درلودی. ته بايد هغه وای چي وې.

احمد وويل :پروا نکوي.اوس کار سوی دئ او بله چاره نلري.خپله هم په دئ کار کي ګرم يم ځکه په هغه چي اول لا پوه وم چي سم اوښه کار ندئ بيا مي هم کوی. خير اوس دا خبري هيڅ ګټه نلري.

په دې حال کي د دروازې ږغ پورته سو. احمد سوړ اسوېلی ويست او ويې ويل:خامخا دپاچا کسان دي.په دې حال کي چي په بېره او رېږدېدو د دروازې پر خوا روان وو په لوړ آواز يې وويل:ډېر ښه ډېرښه!رالم (راغلم).لږ صبر وکړئ؛پوهېږم تاسو دڅه کار دپاره راغلي ياست.خو کله چي يې دروازه خلاسه کړله حيران سو څلوېښت کسه يې وليدل؛چي ټولو د ده مخکي ځنګون وهلی او ټندې يې پر مځکي ايښي دي.

دغلو مشر وويل:ای ستر پال کتونکې!البته چي ته پوهېږې.ځکه چي هيڅ يو شی ستاسو دسترګو څخه نسي کولای پټ سي؛ او تاسو د هر څه سه باخبرياست .موږ ستاسو څخه غواړو چي زموږ راز ښکاره نکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمـد د دې سـره چي پـه اول سـر کي ګـنګس سـوی وو خـو پوهېـدی چي دا څلوېښـت کسـان بايـد دپاچـا دخزانـې غلـه واوسـي . پـه دې خـاطر بـې لـه سـکوته يـې وويـل:ډير ښـه!زه تاسـو پاچـا تـه پـه لاس نـه ورکوم.خـو تاسـو بايـد قـول راکـړی چي هغـه صـندوقونه چي تاسـو د پاچـا دمـانۍ څخه غلا کړي دي بيرته خپل پر ځای ځای پر ځای کړئ.

دغلـو مشـر پـه زاری او عـذرونو وويل:خامخـا،موږ ژر تـر ژره دا کـار ترسره کوو.

پـه دې حـال کـي مخکـي لـه دې چـي يوڅلوېښـتمه ورځ راورسـېږي؛غلو څلوېښت سره صندوقونه طلا او جواهر په پټه د پاچا مانۍ ته يوړل.

دابلـه ورځ سـهار احمـد پاچـا تـه رالی و پاچـا تـه يـې وويـل: ګرانـه پاچـا هغـسي چي مـي درتـه قـول درکـړی وو پـر وخـت مي دا دی راغلـم خـو زمـا جـادويي تـوان کـم سـوی يـوازي کـولای سـم د صـندوخانو (صـندوقانو)او غلـو څخـه يـو درتـه پيـدا کـړم د دواړو پيـدا کـول راتـه نکېـدونی دئ.اوس تاسـو د دې دوو څخـه کـم يـو غـواړی ؟ پاچـا وويل:ښـکاره ده چـي صـندوخونه غـواړم! احمـد وويل:ريښـتينی د نـاهيلېتوب ځـای دئ چـي نسـم کـولای د غلـو پـټ ځايونـه هـم پيـدا کـړم خـو کـه ستاسـو پرېکـړه بدلـه سـوه لکـه سـره غـوړي داسـي درتـه تيـار يـم. پاچـا وويل:هغـه پرېـږده،اوس وواېـه زمـا خزانـه چيـري ده؟تـر څـو ژر تـر ژره خپـل کسـان ورولېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمـد وويل:ګرانــه پاچــا! اړتیـا نســته دا کـار وکـړې وروسـته د لاســو پــه ښــورولو یــې دا وویــل:اجي مجي لا ترجي او ویــې ویــل:اوس د دې کلمــو پــه ویلو سره ټول صندوخونه طلا او جواهرات خپل ځای ته راغلي.

پاچـا د احمـد سـره ولاړی تـر څـو خپـل خزانـه وګـوري.دا چي دپاچـا سـترګي پـر صـندوخونو ولګېـدې حیـران سـو پـه چیغـه یـې وویـل: ریښـتیا چي هـم تاسـو سـتر پـال لیـدونکی یاسـت. ددې ننـه تاسـي ځـان د دې دربـار غـټ پال کتونکی وبولی!

احمــد ورتــه تعظــیم وکــړ او ویــې ویل:ګرانــه پاچــا،ستاســو دمهربــانی څخـه مننـه خـو دا کـار زمـا دپـاره ناشـونی دئ ځکـه چي ستاسـو دخزانـې پیـدا کـول او بېرتـه خپـل ځـای تـه راوړل مـا تـه ډېـر سـخت کـار وو نـو زه اړ سـوم ټولـه تـوان او طاقـت مي ولګـوم او نـور تـوان نلـرم چي لکـه مخکي داسي وړاند وینه وکړم.

پاچــا پــه ویــرجن حــال وویل:ښــه ونســو!نو زه اوس تاتــه دوه برابــره ډالـی درکـوم .راسـه او د دې دوه صـندوخه ځـان تـه یوسـه داسـي احمـد دښـې تجربې او ثروت چي ئې لاس ته راوړی وو د جمیلي خواته راغی.

هغـه پوهېـدلی وو کـه خـدای پـاک وغـواړي کـولای سـي ناشـونی کـار هـم شــونی کــړي خــو انســانان بایــد پــه لــومړي قــدم د کــارو کي خطاګــاني پرېــــــــــــــــــــــــــــبردي او توبــــــــــــــــــــــــــــه وباســــــــــــــــــــــــــــي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

اخیستلیکونه

د ژباړل شوي کتاب نوم چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دويم چاپ پسرلی ۱۳۹۱

بازنويس:حسن ناصري

د چهل ګنج ژباړه ژباړه: هوتک مینه وال ځلوېښت خزانې

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library